

TIMPUL A TRECUT, IAR ALEODOR A DEVENIT UN TÂNĂR VREDNIC. ÎNTR-O ZI A IEȘIT LA VÂNĂTOARE ȘI, DUS FIIND DE GÂNDURI, A CĂLCAT PE PĂMÂNTUL POCITULUI DE OM.

ÎNDATĂ, ACESTA A APĂRUT ÎNAINTEA SA. FURIOS, URIAȘUL I-A ZIS CU GLAS PUTERNIC:

– TOȚI CEI CARE ÎNDRĂZNESC A-MI CĂLCA HOTARUL CAD ÎN ROBIA MEA! SĂ SCAPI DE PEDEAPSĂ ALT CHIP NU E, DECÂT SĂ-MI ADUCI FATA LUI VERDEȘ ÎMPĂRAT!

ALEODOR S-A GÂNDIT CÂT S-A GÂNDIT, IAR ÎN CELE DIN URMĂ A FĂGĂDUIT A-I ÎNDEPLINI DORINȚA ACESTUIA. JUMĂTATE-DE-OM-CĂLARE-PE-JUMĂTATE-DE-IEPURE-ȘCHIOP ȘTIA CĂ ALEODOR AVEA SĂ-ȘI ȚINĂ CUVÂNTUL, CA UN OM DE OMENIE CE ERA. ÎNAINTE DE A PLECA LA DRUM LUNG, I-A ZIS:
– MERGI SĂ-ȚI ÎNDEPLINEȘTI FĂGĂDUINȚA!

